

Čar odrskih luči

Z namestnikom predsednika izvršnega odbora KUD »Komandant Stane« v Pirničah Danetom Aličem sva se najprej hotela pogovarjati o sekciji pirniškega KUD »Odra treh herojev«. Največ naj bi besedovala o tehničnih, denarnih, gradbenih in tudi organizatorskih težavah. Pa se je pogovor s črnolasim organizatorjem sprevrgel v sproščen pogovor o svojskem čaru odrskih luči in desk:

• »Igranje pritegne velikih mladih, ampak pri nas to ne pomeni biti le lep in mlad. Tukaj si odpiramo svoje duše. Na naših srečanjih, kot jih imenujemo, ni med nami nikakršnih zavor, več in laže si vse zaupamo. Imamo priložnost občutiti in tisto, kar nas prešinja, potem lahko povemo ljudem. Menda bo tak odnos tisto, kar mene in moje tovariše privlači k odrskim deskam »Odra treh herojev«.

• Pirniški KUD »Komandant Stane« obstaja že dolgo vrsto poveljnih let in je pravzaprav naslednik KUD »Jakoba Aljaža«. Dramska sekcija se je dodobra prebudila pred 5 ali 6 leti, ko je v Pirničah pričel delovati znani kulturni zanesenjak Peter Militarov:

• »Ljudi, ki so bili pripravljeni delati, ni manjkalo. Najprej pa smo morali usposobiti prostore, opremiti oder, urediti tonske zave, urediti pododer za garderobe.«

• Hkrati so začeli s kulturno vzgojo, srečanja in seveda odrskim delovanjem. Umetniški vodja Peter Militarov je dokazal, kako razume interese vseh. Prvi cilj pa je bil z garaškim delom nekaj doseči. Anonimnosti so člani »Odra treh herojev« dali slovo v sezoni 1978/79 s predstavo Tankredhorstovega »Evgena«.

Prizor z uspele predstave

• »Kakšen cilj smo si zadali na samem odru? Najprej nekaj povedati ljudem v dvorani, da bi naše gledališče razumeli. Poskušali smo najti skupno nit in jo izraziti na svoj način. Pri tem smo izhajali iz sebe, ne iz posnemanja poklicnih gledališčnikov. Sploh naši mentorji težijo k temu, da bi najprej razumeli sebe in potem naj bi na odru stali s svojim lastnim odnosom do odrskega dela, ki ga igramo. Tako vedno razmišljaš s svojo glavo in nemara tako prepričuješ gledalce. Vidite, če se hočeš smejati, moraš tako tudi občutiti in edinole tako ti gledalec verjame.«

• Vedno torej v smeri kulturne vzgoje mlajšega in tudi starejšega ljubitelja, kjer ljudje, ki sodelujejo, natanko občutijo svoj del sodelovanja za skupni cilj. V delovanje »Odra treh herojev« se vključuje blizu 130

ljudi, 80 med njimi pa se sestajajo vsaj dvakrat ali celo trikrat tedensko.

• »Ne pripovedujejo zaman, da ko enkrat stopiš na odrske deske, jih potem sila težko zapustiš. Vendar pa je to tudi trdo delo. Meni se kdaj dozdeva, da smo pred premiero podobni nogometašem kakšnega zveznega ligaša.«

• Prav lahko bi naštevali številne uspehe in gostovanja »Odra treh herojev«. Gostovanja po naših krajih, v drugih republikah in v tujini. Pa ni potrebno, kajti:

• »Tam, kjer nas poznajo, je seveda lažje. V manjših krajih hlepijo po odru. Ob dobri organizaciji, ki navadno poteka s pomočjo ZKO, so dvorane polne. Toda meni je ostala v spominu predstava v Novi Gorici na Srečanju malih odrov, kjer je trideseterica gledalcev nenadoma začutila, kako se na odru nekaj dogaja. Igra nas je povezala v eno in najlepša nagrada je bilo njihovo stojiče ploskanje, petminutni aplavz na odprti sceni.«

• Tudi v letošnji sezoni je pirniški »Oder treh herojev« poskusil z abonmaji, ki gledalcem ponujajo 5 ali 6 premier. V kraj povabijo tudi druge ljubiteljske skupine z različnih koncev Slovenije. Odziv Pirničanov ter okoliških tovarniških kolektivov je dober, imajo 150 abonementov. In šele zdaj sva z Danetom Aličem, elektrotehnikom, zaposlenem v Iskri, prešla na organizacijska vprašanja:

• »Lani smo uprizorili 94 predstav, letos računamo na 84. Že nekaj let si prizadevamo za ureditev prostorov, nimamo niti sanitarij za gledalce. V majhni dvorani bi želeli zamenjati vsaj sedeže. Tudi razširiti odrsko ozadje. Denarja ni nikoli preveč, premiere z 10.000 dinarji ni mogoče pokriti. Tudi mentorji ne delajo povsem brezplačno, nekaj mora dobiti tudi avtor scene, kostimov.«

• Toda kljub težavam se člani »Odra treh herojev« usmerjajo v odrski gib, spoznavanje odrskega prostora, petje, razvijanje daru, ki ga vsak človek vendarle nosi v sebi in igri. Gledališki igri, odnosu do kulture, odnosu do sočloveka:

• »Janez Mejač, Srđan Ribarović, France Cegnar in posebno Peter Militarov bedijo nad tem načrtom.«

Zdi pa se, da tudi Dane Alič in še druga srenja zagnanih pri »Odru treh herojev«, ki je na teh deskah našla zagotovo več kot golo predstavljanje gledališkega besedila.

Bogomir Šefic

STARŠI!

Konec februarja bomo pričeli z 80-urnim vzgojnim programom za cicibane, stare 4–5 let, ki niso vključeni v VVZ. Program bomo izvajali dvakrat tedensko po dve uri v popoldanskem času, zaje-mal pa bo različne dejavnosti oziroma igre z vseh vzgojnih področij.

Vpisovanje poteka v tajništvu Vzgojnovarstvenega zavoda H. Ch. Andersen vsak dan od 7.–14. ure oziroma ob torkih do 16. ure.

Omogočite vašemu otroku prijetne ure ob igri z vrstniki!

Vzgojnovarstveni zavod
H. Ch. Andersen

Iz dnevnika
malega
Piškarc-jav

Petek

Predvolilna dejavnost je močno razburkala tudi našo familio. Jaz glede tega še nisem posebno aktiven, mama tudi ne, ata so pa drugi aktivirali.

Lepega dne je prišel domov z dvignjenim nosom in je komajda pozdravil od same važnosti. Mama je mislila, da je bolan, toda smo kasneje ugotovili, da je bil v podjetju evidentiran za predsednika sindikata. Tistega dne smo imeli svečano kosilo in smo odprli steklenico šampanjca.

Nato smo odprli steklenico šampanjca čez tri dni, ko je prispela vest, da so ata evidentirali tudi za možnega kandidata za delavsko kontrolo. Kosilo je bilo tokrat še bolj svečano, kajti ata si že od nekdaj želi priti v delavsko kontrolo, da bi direktorju povedal nekaj stvari, ki mu jih nekdo mora povedati.

Ko so ata evidentirali za možnega kandidata za člana komunalne komisije v krajevni skupnosti, smo odprli kar navadno vino, kajti šampanjec je dandanes salamensko drag in mora biti že kar visoka funkcija, da se spleča ustreliti z zamaškom.

Ob evidentiranju za člana delegacije za dva SIS-a smo pili kar pivo, prav tako pa tudi ob vseh ostalih funkcijah, ki jih tu ne bi naštevati, da ne bi kdo rekel, da se hvallim z očetovim perjem.

Sobota

Danes smo jedli hrenovke, čeprav je sobota. Smo pač popili preveč šampanjca, da bi si lahko privoščili še kaj drugega, poleg tega so pa v podjetju izvolili za šefa sindikata Jožkotovega očeta in tudi v delavsko kontrolo čisto napačne ljudi.

Zdaj vsi domači in sosedje držimo pesti, da bi vsaj na eni izmed preostalih list ata prišel skozi, sicer bo pri nas toliko sitnobe in nerganja, da bo težko prenašati. Že zdaj ata ropota po mizi in govori nekaj o tem, da on ni nikakršna lutka, ki bi jo kdo prestavljal zdaj sem, zdaj tja samo zaradi lepšega in zato, ker je tudi pri kartah pač potrebno določeno število igralcev...

Jaz sicer ne vem, kaj naj bi to pomenilo — bo že razložil ata, ko bo čas za to. Zdaj vendarle še upam, da bomo lepega dne spet pili šampanjec...

Ljubečka

DONIT

tribuna 15